

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., v právní věci žalobkyně **M. K.**, zastoupené JUDr. Jiřím Juříčkem, advokátem se sídlem Údolní 222/5, Brno, proti žalovanému **Zeměměřickému a katastrálnímu inspektorátu v Brně**, se sídlem Brno, Moravské náměstí 1/1, za účasti osob zúčastněných na řízení I) **M. R.**, II) **V. R.**, obou zastoupených JUDr. Janem Vokálem, advokátem se sídlem Bratislavská 12, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 3. 2015, č. j. ZKI BR-O-22/202/2015,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Dne 8. září 2014 byla Katastrálnímu úřadu pro Jihomoravský kraj, Katastrální pracoviště Brno – venkov (dále jen „Katastrální úřad“) doručena žádost žalobkyně ze dne 3. září 2014 o provedení opravy v katastrálním operátu. Žalobkyně v žádosti uvedla, že je vlastníci pozemků p.č. 1609/1 a 1609/2 na LV č. 627 pro obec Říčany, k. ú. Říčany u Brna,

dříve označených jako pozemek p.č. 263 o výměře 2086 m². Poukázala na vyvlastnění části pozemku z roku 1950, na dle jejího tvrzení bezdůvodné oddělení části pozemku na základě srovnávacího sestavení po THM-36/68, které je uvedeno ve výpisu z evidence nemovitostí ze dne 15. 11. 1978. Konstatovala, že nechala vyhotovit geometrický plán č. 813-2/2007, který obnovil hranice podle geom. plánu z roku 1950. V závěru žádosti o provedení opravy žalobkyně konstatovala: „*S ohledem na shora uvedené skutečnosti je zřejmé, že vyznačení pozemků p. č. 940 a 941 na straně jedné a parcely č. 1609 na straně druhé neodpovídá skutečnému průběhu vlastnické hranice, proto M. K. v souladu s ust. § 36 zák. č. 256/2013 Sb a ust. § 44 vyhlášky č. 357/2013 Sb. žádá o opravu chyby v katastrálním operátu tak, že zapíše stav, který vychází z geometrického plánu č. 813-2/2007 ze dne 28. 10. 2007.*“

[2] Katastrální úřad neshledal důvody k opravě hranice dle uvedeného geometrického plánu a žádosti o provedení opravy nevyhověl. K tomu zejména uvedl, že pozemek p.č. 1609 o výměře 7400 m² nabyli manželé E. a M. K. do bezpodílového spoluvlastnictví na základě notářského zápisu NZ 451/87 ze dne 26. 3. 1987, registrováno Státním notářstvím Brno-venkov dne 26. 10. 1987 pod číslem jednacím R I 2652/87, tj. v hranicích tak jak byly vyšetřeny, zaměřeny a zobrazeny v mapě evidence nemovitostí na podkladě obnovy operátu evidence nemovitostí technickohospodářským mapováním, (dále též „THM“), jehož platnost byla vyhlášena dne 1. června 1968. Nabytím účinnosti zákona číslo 334/1992Sb., v platném znění, dne 1. ledna 1993 se podle §29 operát evidence nemovitostí považuje za katastrální operát. Na základě dohody o vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví ze dne 4. března 1992 nabyla pozemek parcelní číslo 1609 do svého výlučného vlastnictví žalobkyně. Od roku 1968 se průběh zobrazení hranice mezi pozemky parcelní číslo 940 a 941 na straně jedné a pozemkem parcelní číslo 1609/1 na straně druhé nezměnil (parcela číslo 1609 byla v roce 2012 rozdělena na parcely 1609/1 a 1609/2 z důvodů vyznačení rozestavěné stavby).

[3] Vzhledem k nesouhlasu žalobkyně s neprovedením opravy bylo ve věci zahájeno řízení, jehož účastníky se stali rovněž M. a V. R., spoluvlastníci pozemků p.č. 940 a 941, které sousedí s pozemkem žalobkyně p.č. 1609. Manželé R. v řízení poukázali na rozsudky Okresního soudu Brno-venkov, Krajského soudu v Brně a Nejvyššího soudu a znalecké posudky, které byly v těchto řízeních vypracovány na žádost soudů a zabývaly se určením vlastnické hranice mezi předmětnými pozemky. Rozsudky potvrdily, že manželé R. jsou vlastníky sporné části pozemku p.č. 1609 označené v geometrickém plánu č. 813-2/2007, jehož vyklizení se žalobkyně domáhala.

[4] Katastrální úřad provedl řízení a ve věci rozhodl dne 26. ledna 2015, sp. zn. OR-670/2014-703. Nesouhlasu žalobkyně s neprovedením opravy průběhu vlastnické hranice nevyhověl, neboť se nejedná o chybu podle ustanovení §36 odst. 1 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (dále „katastrální zákon“). V odůvodnění mimo jiné zmínil THM platné v daném katastrálním území od 1. 6. 1968. Doklady při tomto mapování pořízené se nedochovaly. K datu obnovení katastrálního operátu mapováním ke dni 1. 6. 1968 byla parcela PK 263 přečíslována a dostala nové p.č. 1609. Vlastnická hranice byla zmapována již s ohledem na vyvlastnění části pozemku PK 263, tak jak byla tehdejšími vlastníky označena a vyšetřena. Pokud by některý vlastník vznesl námitku průběhu hranice, byla by tato hranice vyznačena jako sporná, nikoliv jako vlastnická. Její vyznačení je tedy platné a nelze je měnit za použití §36 odst. 1 písm. a) a b) katastrálního zákona. Žalobkyně dle kupní smlouvy z roku 1987 nabyla parcelu p.č. 1609 tak, jak byla v platné mapě po THM v roce 1968.

Žalobkyně se pokoušela neúspěšně změnit průběh vlastnické hranice u soudů v občanskoprávních sporech.

[5] Dále katastrální úřad zdůraznil, že pokud se vlastník domnívá, že někdo ze sousedních vlastníků drží část jeho pozemku, může věc řešit dohodou s touto osobou nebo se vůči této osobě může domáhat svých práv podáním žaloby u soudu, který je oprávněn o právních vztazích k nemovitosti rozhodnout.

[6] Rozhodnutí katastrálního úřadu žalobkyně napadla odvoláním. Poukazovala na to, že se nedochovaly materiály z technickohospodářského mapování v roce 1968, přitom katastrální úřad předpokládá, že průběh hranice byl vlastníky odsouhlasen. Tehdejší vlastnice žalobkyni informovala o tom, že skutečná hranice probíhá jinde, než tvrdí sousedé. Protože změna hranice byla provedena bez smlouvy a souhlasu tehdejší vlastnice, je tato změna v rozporu s právní úpravou týkající se záznamů v katastru nemovitostí a žalobkyně se právem domáhá nápravy nesprávného stavu.

[7] Žalovaný odvolání žalobkyně zamítl. Poukázal na okolnosti nabytí pozemku p.č. 1609 E. a M. K. v roce 1987 a následně pouze žalobkyní, tak jak již uvedl ve svém rozhodnutí i katastrální úřad. Uvedl, že na základě ohlášení vlastníka pozemku a stavby ze dne 29. února 2012 a stavebního povolení vydaného MNV Veverská Bítýška čj. 568/1990-Sa ze dne 28. srpna 1990 a s využitím geometrického plánu číslo zakázky 813-2/2007 byla parcela 1609 rozdělena na parcelu číslo 1609/1 s druhem pozemku orná půda o výměře 7175 m² a parcelu číslo 1609/2 zastavěná plocha – rozestavěná stavba s výměrou 219 m² (řízení Z-6807/2012-703). Takto jsou pozemky parcelní číslo 1609/1 a 1609/2 evidovány v ISKN i v době rozhodování o podaném odvolání, po přepracování analogové katastrální mapy do digitální podoby, jejíž platnost byla vyhlášena dnem 28. listopadu 2014.

[8] Žalovaný dále konstatoval, že při obnově operátu evidence nemovitostí novým mapováním postupovaly orgány geodézie v souladu s ust. §3 zákona číslo 22/1964Sb., o evidenci nemovitostí, dle kterého nemůže být obnovený operát novým mapováním již z podstaty věrnou kopií operátu, který má nahradit. Orgány geodézie při novém mapování postupovaly v souladu se skutečným stavem v terénu. Žalobkyně po uplynutí téměř padesáti roků se zobrazenou hranicí v katastrálním operátu nesouhlasí. Jestliže platnost obnoveného operátu byla vyhlášena v roce 1968 a odvolatelka nabyla pozemek v hranicích zde uvedených v roce 1987, tak nelze hranice měnit za použití ust. §36 odst. 1 katastrálního zákona. Žalobkyně požaduje provedené opravy na podkladě geometrického plánu číslo zakázky 813-2/2007, který byl vyhotoven na rozdělení pozemků a vyznačení rozestavěné budovy.

[9] Podle §44 odst. 3 vyhlášky číslo 357/2013Sb., v platném znění, (dále též „katastrální vyhláška“), chybné geometrické a polohové určení opraví katastrální úřad na základě výsledku zeměměřických činností (v tomto konkrétním případě by připadal do úvahy výše uvedený geometrický plán) a písemného prohlášení vlastníků pozemků, že hranice pozemků nebyla jimi měněna, není sporná ani nebyla zpochybněna. Žalobkyně takové souhlasné prohlášení nedoložila, vlastníci pozemku parcelní číslo 940 a 941 s navrhovanou opravou vyjádřili výslovný nesouhlas.

[10] Žalovaný dále poukázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 46/2008–134, a č. j. 1 As 40/2007, ze dne 17. 1. 2008, které se zabývaly výkladem neurčitého pojmu zřejmý omyl a otázkou kompetence katastrálních úřadů s tím, že v jejich kompetenci není řešení vlastnických sporů. Dále poukázal na rozsudek ze dne 13. 11. 2014 7 As 119/2014-53, kde se hovoří o možnosti opravy chyb vzniklých zřejmým omylem, které jsou limitovány také během času a s ním přicházejícími objektivními skutečnostmi, přičemž opravu chyby nelze realizovat, pokud byla překryta novým zápisem, který již stejný omyl nevykazuje.

[11] Žalovaný uzavřel, že v případě, že nedojde k dohodě mezi vlastníky, může kterýkoliv z nich využít možnosti dané ust. §1028 zákona číslo 89/2012Sb., občanský zákoník, v platném znění, kde je uvedeno: „Jsou-li hranice mezi pozemky neznatelné nebo pochybné, má každý soused právo požadovat, aby je soud určil podle poslední pokojné držby. Nelze-li ji zjistit, určí soud hranici podle slušného uvážení.“

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

[12] Ve včas podané žalobě žalobkyně uvedla, že předmětná hranice se stala spornou v důsledku postupu správních orgánů v padesátých letech, kdy vlastníci dnešního pozemku p. č. 1609, dříve p. č. 263 v k.ú. Říčany u Brna byla M. Ž. V roce 1950 došlo k vyvlastnění části tohoto pozemku o výměře 142 m², přičemž výměr nevymezil, kde se tato část pozemku nachází. Vymezení bylo obsaženo pouze v geometrickém plánu č. 1019T-24/50, kterým bylo z původní parcely p. č. 263 odděleno 142 m² nově označených jako parcela č. 263/2. Jak však vyplývá z geometrického plánu č. 813-2/2007 ze dne 28. 10. 2007, zhotoveného Ing. L. S., hranice mezi pozemkem p. č. 1609 ve vlastnictví žalobkyně a pozemky p. č. 940 a p. č. 941 v k. ú. Říčany u Brna ve vlastnictví manželů R. je zakreslena tak, že z pozemku žalobkyně bylo „ubráno“ dalších 68 m², které vznikly z parcely pozemkové katastru (PK) č. 263/1 v k. ú. Říčany u Brna.

[13] Žalovaný uvedl, že změnu průběhu vlastnické hranice provedl katastrální úřad na základě THM k datu 1. 6. 1968. Tvrdil, že katastrální úřad postupoval správně, i když připustil, že na katastrálním úřadě se měřičský operát z této úpravy nedochoval, nejsou k dispozici náčrty o místním šetření, ani náčrty měřičské. Přesto vychází z toho, že průběh hranice zakreslené dle THM byl vlastníky odsouhlasen. Nelze akceptovat závěr správního orgánu, že pokud by některý z vlastníku nesouhlasil, hranice by byla vyznačena jako hranice sporná. O provádění THM nemá žalobkyně žádné informace, tehdejší vlastnice M. Ž. jí sdělila, že skutečná hranice probíhá jinde, než tvrdí sousedé a že vlastníci sousedních pozemku při stavbě zdi tvořící hranici mezi pozemky zasáhli do jejího pozemku minimálně o 1,8 m.

[14] Účelem obnovy operátu evidence nemovitostí THM bylo zpřesnit grafické zachycení jednotlivých pozemků, včetně jejich hranic tak, aby to odpovídalo skutečnému stavu v terénu, což se v předmětné věci nestalo, postup byl opačný. Správní orgány zakreslily hranici podle nesprávných podkladů a tak došlo ke změně užívací hranice. V katastru nemovitostí je stále vedeno jako jeden z nabývacích titulů pro vlastnické právo předchůdkyně paní M. R. srovnávací sestavení po THM. Zjištění učiněná v rámci obnovy operátu při THM však nemohou být právní skutečností, na základě kterých by mohlo dojít ke vzniku, změně či

zániku právních vztahů, ani tedy ke změně vlastnického práva ke sporné výměře 68 m² tak, že vlastnictví pozbyla původní vlastnice M. Ž. a nabyla jej M. R. Současný průběh hranice, jak je vyznačen v katastru nemovitostí, neodpovídá průběhu hranice vlastnické, proto se žalobkyně domáhá její opravy a navrhuje, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

[15] Ve vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že předmětem řízení je návrh na opravu chyby v katastru dle § 36 katastrálního zákona. Upřesnil, že spor je o hranici mezi pozemky p.č. 1609/1 a p. č. 940 a částečně p. č. 941. Konstatoval, že mu nepřísluší vyjadřovat se k postupu správních orgánů v padesátých letech dvacátého století, tedy k neurčitosti vyvlastňovacího výměru. Odkázal na civilní soudní řízení v předmětné věci ve kterých žalobkyně nebyla úspěšná. V rámci nich byly vypracovány znalecké posudky, které potvrdily průběh sporné hranice.

[16] Žalobkyně požádala o opravu chyby s odkazem na geometrický plán č. 813-2/2007, přičemž manželé R. s navrhovanou opravou výslovně nesouhlasili, nebyly tedy naplněny podmínky pro provedení opravy dle §44 odst. 3 katastrální vyhlášky.

[17] Na základě výše uvedeného žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Vyjádření osob zúčastněných na řízení

[18] Osoby zúčastněné na řízení, manželé R., spoluvlastníci pozemků p.č. 940 a 941, které sousedí s pozemkem žalobkyně p.č. 1609/1, v podání ze dne 18.4.2017 navrhly zamítnutí žaloby.

[19] Průběh vlastnické hranice byl stanoven k 1. 6. 1968 za souhlasu vlastníků sousedících pozemků, v případě žalobkyně to byla její právní předchůdkyně. Žalobkyně si od počátku svého vlastnictví musela být vědoma, kde se hranice nacházejí, hranice byly v terénu zjevné. Fakt, že se nedochovaly operáty z roku 1968 z titulu skartace, nemá žádný právní význam.

[20] Podstatné je, že ve věci nejde o situaci, kdy by hranice byla zakreslena nesprávně v důsledku zřejmého omylu pracovníka katastru v rozporu s podkladovou listinou, ani o situaci, kdy by účastníci souhlasili s žalobkyní navrženou opravou. Vzhledem k tomu katastrální úřad opravu chyby provést nemůže, jedinou možností je, aby o sporné hranici bylo rozhodnuto soudem v nalézacím řízení. V tomto případě však již soudy správnost stávající vlastnické hranice potvrdily.

V. Jednání před Krajským soudem v Brně dne

[21] Jednání se žalobkyně a osoby zúčastněné na řízení osobně nezúčastnily, prostřednictvím svých advokátů setrvaly na svých dosavadních stanoviscích k věci. Žalovaný

se k jednání nedostavil. Předvolání mu bylo doručeno v zákonem stanovené lhůtě, soud tedy jednal v jeho nepřítomnosti.

VI. Posouzení věci soudem

[22] Soud, přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí katastrálního úřadu včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že **žaloba není důvodná**.

[23] Žalobkyně tvrdila, že vyznačení hranice pozemků p. č. 940 a 941(ve spoluvlastnictví osob zúčastněných na řízení) na straně jedné a parcely č. 1609/1 (v jejím vlastnictví) na straně druhé, vše k. ú. Říčany u Brna, neodpovídá skutečnému průběhu vlastnické hranice. Je přesvědčena, že správní orgány v předmětné věci zakreslily hranici mezi spornými pozemky nesprávně a tak došlo ke změně užívací hranice. Tvrdí, že zjištění učiněná v rámci obnovy operátu při technickohospodářském mapování, které proběhlo v letech 1965 až 1968 jsou chybná. K nesrovnalostem došlo na základě vyvlastnění části pozemku tenkrát ve vlastnictví právní předchůdkyně žalobkyně paní Ž., sporná výměra činí 68 m². Proto žalobkyně požádala o opravu chyby v katastrálním operátu tak, že zapíše stav, který vychází z geometrického plánu č. 813-2/2007 ze dne 28. 10. 2007.

[24] Soud připomíná, že katastrální operát tvoří soubor geodetických informací, který zahrnuje katastrální mapu a její číselné vyjádření, soubor popisných informací, dokumentace výsledků šetření a měření pro vedení a obnovu souboru geodetických informací, včetně místního a pomístního názvosloví, sbírka listin, která obsahuje rozhodnutí orgánů veřejné moci, smlouvy a jiné listiny, na jejichž podkladě byl proveden zápis do katastru, úplná znění prohlášení vlastníka domu a dohody spoluvlastníků o správě nemovitosti, protokoly o vkladech, záznamech, poznámkách, dalších zápisech, opravách chyb, námitkách proti obnovenému katastrálnímu operátu, výsledcích revize katastru a o záznamech pro další řízení (§ 5 katastrálního zákona).

[25] Dle § 36 odst. 1 katastrálního zákona na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly a) zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, b) nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím právním předpisem. Oznámení o provedené opravě nebo o tom, že opravu na návrh neprovedl, protože se nejedná o chybu, doručí katastrální úřad vlastníkově a jinému oprávněnému (odstavec 3). Sdělí-li do 30 dnů od doručení oznámení vlastník nebo jiný oprávněný katastrálnímu úřadu, že s provedenou opravou nebo s tím, že se nejedná o chybu, nesouhlasí, vydá katastrální úřad rozhodnutí ve věci (odstavec 4).

[26] Jak je již výše uvedeno, katastrální úřad v případě návrhu žalobkyně neshledal důvod k provedení opravy, žalobkyně s tím nesouhlasila a tudíž bylo vydáno rozhodnutí ve věci.

[27] Katastrální úřad a následně žalovaný se primárně zabývali tím, zda by mohlo dojít k nápravě dle §36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona, zda by se tedy mohlo jednat o opravu chyby v katastrálním operátu vzniklé v důsledku zřejmého omylu.

[28] Neurčitý pojem „zřejmý omyl“ je třeba vykládat vždy v souvislosti s konkrétním případem. Obecně sem lze zařadit jak omyl týkající se skutkových okolností (*error facti* – zejména případy chyb v psaní a počítání, jako zápis jiných údajů, zápis údajů neobsažených v podkladové listině či např. i opomenutí zapsat údaj v podkladové listině obsažený), tak omyl právní (*error iuris* – např. zápis právního vztahu, který právní řád nezná, či zápis skutečnosti na základě listiny, která nesplňuje požadavky stanovené katastrálním zákonem). Omyl je přitom charakteristický vždy tím, že je v něm obsažen lidský činitel. Jako omyl proto nelze posuzovat objektivní skutečnosti způsobující nesoulad katastru se skutečným stavem (např. změnu právní úpravy zápisů do katastru, či zničení katastrálního operátu v důsledku požáru či povodně: zde nelze rozpor se skutečným stavem napravit opravou zřejmého omylu, nýbrž cestou revize či obnovy katastrálního operátu) – viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2008, č. j. 1 As 40/2007-103, publ. pod č. 2098/2010 Sb. NSS (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). Tento omyl musí být zřejmý, tj. jednoznačně seznatelný (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 3. 2013, č. j. 7 As 187/2012-31).

[29] Žalobkyně se svým tehdejším manželem předmětnou nemovitost nabyla v roce 1987 v hranicích tak, jak byly vyšetřeny, zaměřeny a zobrazeny v mapě evidence nemovitostí na podkladě obnovy operátu evidence nemovitostí THM, jehož platnost byla vyhlášena dne 1. června 1968. Podklady záznamů pořízené při THM se nedochovaly. Vlastnická hranice byla zmapována s ohledem na vyvlastnění části pozemku v padesátých letech, byla vyšetřena a označena tehdejšími vlastníky. Žalobkyně tedy pozemky nabyla téměř 19 roků po vyhlášení platnosti obnoveného operátu. V mezidobí, až do řízení zahájených z iniciativy žalobkyně, nikdo hranici nezpochybňoval. Nebylo zjištěno, (ani žalobkyní tvrzeno), že by došlo k nějakému omylu ve smyslu selhání lidského činitele. Soud tedy uzavírá, že nelze konstatovat, že by předmětná hranice byla v důsledku zřejmého omylu vyznačena chybně.

[30] Žalobkyně zpochybnila průběh vlastnické hranice mezi předmětnými pozemky, napadala tedy správnost geometrického a polohového určení. Na tyto případy pamatuje § 44 odst. 3 katastrální vyhlášky, dle něhož „[c]hybné geometrické a polohové určení, které vzniklo nepřesností při podrobném měření a zobrazení předmětu měření v katastrální mapě, nejde-li o případy podle odstavce 2, opraví katastrální úřad na základě a) výsledku zeměměřických činností, který je využíván pro vyznačení příslušného předmětu polohopisu do katastrální mapy, a b) písemného prohlášení vlastníků pozemků, že hranice pozemků nebyla jimi měněna, není sporná ani nebyla zpochybněna. Podpisy na písemném prohlášení podle písmene b) musí být úředně ověřeny; to neplatí, pokud ověřovatel, který ověřil výsledek zeměměřické činnosti podle písmene a), na tomto prohlášení písemně potvrdil, že vlastníci dotčených pozemků, jejichž totožnost zjistil, před ním prohlášení podepsali.“ Nejde-li tedy o výjimku (zřejmý omyl dle § 44 odst. 2 katastrální vyhlášky), o niž v daném případě nejde, lze chybné geometrické a polohové určení parcely opravit pouze na základě dvou nezbytných podkladů: výsledku zeměměřické činnosti a písemného souhlasu vlastníků, že hranice jsou nesporné. Takové podklady však žalobkyně nedoložila, z průběhu správního i soudního řízení je

zřejmé, že vlastníci dotčených pozemků s provedením žalobkyní navržené opravy výslovně nesouhlasí.

[31] Smyslem řízení o opravě chyby, jsou-li pro provedení opravy splněny zákonné podmínky, je uvedení evidovaných údajů do souladu se skutečným obsahem listin, které má katastrální úřad k dispozici. Toto restriktivní pojetí pravomocí katastrálního úřadu vyplývá z toho, že se jedná o správní orgán provádějící pouze evidenci na základě předložené listiny a nikoliv orgán povolaný k přezkumu její pravosti či správnosti. Možnosti katastrálního úřadu ve vztahu k opravě zřejmým omylem vzniklých chyb jsou limitovány také během času a s ním přicházejícími objektivními skutečnostmi (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2016, č. j. 6 As 166/2015-27).

[32] Je zřejmé, že průběh předmětné hranice je sporný a tento stav nelze řešit v rámci správního řízení.

VI. Závěr a náklady řízení

[33] Soud tedy shledal námitky žalobkyně neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

[34] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci úspěch neměla (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

[35] Výrok o náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení se opírá o § 60 odst. 5 s. ř. s. V dané věci soud osobě zúčastněné na řízení neuložil žádnou povinnost, současně pak neshledal důvody hodné zvláštního zřetele pro přiznání práva na náhradu jejích dalších nákladů řízení (ostatně osoba zúčastněná na řízení takové důvody ani netvrdila).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 25. července 2017

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu